

OLAV WILLADSEN
ADVOKAT møderet for Højesteret

Retsudvalget
REU alm. del - Bilag 441
Offentligt

Tunnelvej 7
2600 Glostrup
Danmark

Telefon: 43 63 26 54
International: +45 43 63 26 54
Bedst mellem 13 og 15

Træffetid:
Efter aftale

Giro: 437 87 76

Folketingets retsudvalg
Christiansborg
1240 København K

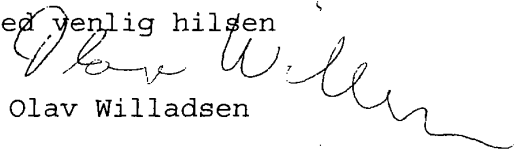
Dato:
28. februar 2006

Sag:

Vedr. retskredsreformen.

Hoslagt fremsendes mit høringssvar til justitsministeren,
som jeg har sendt hende den 21. fm.

Med venlig hilsen

Olav Willadsen

Rets- og politikredsreform ?
af
advokat (H) Olav Willadsen

To af punkterne i den foreslåede ændring går ud på, at centralisere såvel byretter som politikredse nogle få steder.

Jeg vil her koncentrere mig om det, selv om også andre punkter ville berettige til bemærkninger.

Det skulle give en bedre service og klare fremtidens krav

MEN - har man talt med institutionernes kunder - de borgere, der er afhængige af den pgl. service ?

Svaret er nej.

Siden Poul Nyrup Rasmussen blev statsminister i 1992, har de danske justitsministre ikke villet møde borgere, der gerne ville drøfte en mulig fejlbehandling i justitsministeriet eller en uheldig lovgivning.

Man henviser i stedet til de embedsmænd, hvis afgørelse eller ressource-love, man er utilfreds med - og det er næppe den mest effektive måde at få deres afgørelser eller love omgjort på, når de allerede i forvejen har sagt nej.

Resultatet er, at den lille dreng i Kejserens nye klæder aldrig får lov til at fortælle ministeren, at hun ikke har noget tøj på.

Hvorfor ?

Fmt. fordi Tamil-sagen i den grad har kujoneret alle efterfølgende danske justitsministre, at de ikke tør gå imod eller kritisere deres embedsmænd.

Justitsministrene er blevet embedsmændenes penneførere - og ikke omvendt, som de burde være i et land, der erklærer at være demokratisk og ikke bureaukratisk styret.

Selve lovforslaget eksisterer end ikke på papir.
Det kan hverken skaffes fra ministeriet eller fra J. H. Schultz - heller ikke mod den betaling, de måtte forlange.

Det ligger kun på internet.
Alle uden adgang til internet - eller med lyst til at fordybe sig i teksten med papirunderstregninger i ro og mag - afskæres fra det, hvis de ikke vil have en kolossal printopgave.

Det er igen eksperterne, der tror, at alle tænker, tror og disponerer som de selv.
Denne snæversynethed er i fuldt mål kommet til udtryk i forslaget.

Borgerne, der ikke tilfældigvis bor tæt på en domstols- eller politi-by får meget langt til de myndigheder.
Justitsministeriets vision om at "levere en ensartet og kvalificeret retssagsbehandling over hele landet" gælder kun dem, der tilfældigvis bor i en domstolsby.
Alle andre får længere til retten og dermed en mere besværlig og dyrere retssagsbehandling.

Det er kun muligt, fordi domstole og politi er statslige monopoler.
Var de ikke det, ville det være lig en nedlæggelse af det statslige rets- og politivæsen i store dele af landet, med efterfølgende privatisering eller kommunalisering i udkantområderne.

Skal De have fornyet pas eller kørekort, anmelde et indbrud, afgive forklaring til politiet om et forhold, hvor man vil have en egentlig politirapport og ikke blot et tlf.- notat skal De - hvis De ikke har bil (eller det er den, der er stjålet) - bruge måske en halv eller hel dag på en udflugt til politistationsbyen - eller forventer man, at politiet kører ud til borgerne ?

Skal De møde i retten - f.eks. fordi De vil underskrive Deres testamente for notaren eller møde i en lille retssag, så skal De igen bruge en halv eller hel dag.

Vil fri proces for fremtiden indebære taxabonner til dårligt gående førtidspensionister, der bor 30 km fra domstolsbyen ?

Vil notaren for fremtiden gratis køre 30 km fra domstolsbyen og tilbage til de mennesker, der skriver testamenter ?

Vil tinglysningskontoret sikre, at retsvirkningen sker samme dag, uanset hvor lang tid posten er om at bringe dokumenterne frem, når man ikke har et bud og eller bor i tinglysningsbyen ?

Vil advokater, der virker 30 km fra domstolsbyen, for at kunne betjene de fjerntliggende kunder, kunne kræve transporttiden til retten dækket, så advokatbetjening i udkantområdet bliver dyrere, eller skal de selv bære den udgift, så de tjener mindre og dermed opfordres til flytte væk fra udkantbyen, så den mister de lokale rådgivere ?

Selv om der i starten måtte være filial-kontorer af såvel domstole som politistationer, må det antages, at de med tiden blive nedlagt, for ellers mangler besparelsen jo.

Døgnbemanding hos politiet tæt på alle områder giver en tryghed hos borgerne og en utryghed hos forbryderne.

De eksperter, der har gjort sig de tanker, som ministeren nu lægger frem som sine, har overset, at TRANSPORT er en omkostning - eller tror, at alt kan laves over nettet:

En selv-anholdelse:

"Klik på "Du er anholdt", hvis du har lavet vold, tyveri eller narko., tast 1 hvis du passer på dig selv, tast 2, hvis du vil fængsles i surrogat, tast 3, hvis du vil ind at sidde" o.s.v.

Spurgte de pgl. eksperter en, der virkelig kender til almindelige borgeres dispositioner som Lars Larsen, der måske er Danmarks mest successfulde detailhandler, så ville han kunne fortælle, at Jysk Sengetøjslagers success bygger på, at han hele tiden ser sagen fra kundens synsvinkel:

Han åbner butikker, hvor kunderne er. Han kommer dem i møde. Man skal ikke rejse det halve land rundt for at finde en Jysk eller f.s.v.a de udenlandske kunder - rejse til Danmark - nej, han åbner forretninger i udlandet for DE kunder.

Bertel Haarder kunne heller ikke drømme om, at foreslå tolv folkeskolecentre, der kunne klare al landets undervisning. Det ville ellers være lige så logisk som rets- og politireformen og give lige så store besparelser, kvalitetsforbedringer og lettelser for borgerne.

BORGERBETJENING SKAL VÆRE, HVOR BORGERNE ER !

- og det gælder, uanset om det er offentlige institutioner eller forretninger.

Centrallageret/centraladministrationen kan ligge et andet sted, men detailforretningen/borgerkontakten ligger decentralt.

Den centraliserede lokaladministration er hverken fugl eller fisk.

Der tales om effektivisering og mulighed for behandling af store sager.

Det er en megamani, som overser, at de langt de fleste sager er små sager - og at langt de fleste byretter og politistationer fungerer effektivt i dag.

Man ødelægger velfungerende strukturer og skal bruge en masse ekstra administrativ kraft på at styre større enheder.

Der bliver fysisk længere til borgerne, og de får fysisk sværere ved at forholde sig til de pgl. myndigheder og dermed deres beslutninger.

De går fra at være mennesker til at være institutionen som sådan.

Det er en livsfarlig udvikling, for så kan deres dispositioner kun overleve ved accepten af afgørelsernes rigtighed, og ved retsafgørelser er det netop karakteristisk, at den ene part (taberen) er utilfreds med den pgl. afgørelse.

Når i øvrigt fredelige mennesker under en demonstration kan finde på at kaste flasker eller sten mod politiet, er det fordi de kastes ikke for at ramme Lisbeth Olsen, politibetjent, men for at ramme det anonyme "politiet".

Det er selvfølgelig groft forkasteligt at gøre, men den fysiske afstand til både politi og retsvæsen skaber også en mental afstand - omvendt skaber en fysisk nærhed også en mental nærhed.

Det kan ikke erstattes ^{At} "kredsraad". Hvor tit har borgerne kontakt med diverse råd i forhold til de gange, hvor de taler med en fra myndigheden ? - kun en brøkdel.

Landbetjenten, der kendte sine borgere på godt og ondt, kunne selvfølgelig ikke klare alt, men kendte sit distrikt - og det kendte ham.

Er det derfor, at tilfredsheden med vore praktiserende læger er i top, mens den ikke er det med sygehusvæsenet generelt, eller er det fordi de alment praktiserende læger er dygtigere end vore højtuddannede speciallæger ?

De store sager, som kun udgør en lille del af alle sager kunne blot beholdes/flyttes tilbage til landsretterne. Der er to af dem, og de kan bare få flere afdelinger, hvis det er nødvendigt.

Landsretterne er vant til at håndtere store sager.

Byretsstart aflaster højesteret, eftersom sager, der starter i byret, kan kun appelleres til højesteret, hvis der er særlig tilladelse.

Procesbevillingsnævnets faste praksis med appelafslag på 1½ linje samme ord til andet hindrer mange højesteretssager.

Højesteretsdommere har i gennemsnit en indtægt ved opgaver ved siden af dommerarbejdet på 80 % af dommerlønnen. Det vil sige at 45 % af deres tid målt i indtægt ikke går til at behandle landsretsappeller, men til andre juridiske opgaver.

Der kunne findes en MEGET mere effektiv måde at aflaste højesteret på end at ødelægge et stort set velfungerende byretssystem.

Jeg må derfor opfordre til at forslaget om nedlæggelse af rets- og politikredsene selv nedlægges.

Olav Willadsen 18., 20. 21. januar 2006